

μάτων εἰς τοὺς ἐκεῖ Ἕλληνας, τοὺς περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν ἀσχολουμένους. Ὁ ναυτικὸς ἰδίως κόσμος μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ εὐλογιῶν ἀνέφερε τὸ συμπαθές τοῦ ὄνομα, διότι δὲν παρέλειπεν εὐκαιρίαν, ὅπως παρέχῃ πολυτίμους ἐκδουλεύσεις εἰς τὰ ἐκεῖ καταπλέοντα πλοῖα, διευκολύνων πᾶσαν δυσχέρειαν.

Συζευχθεὶς ἀνταξίαν σύντροφον, τὴν κυρίαν Φωτεινὴν Ζυγομαχᾶ, τὴν ἄλλοτε Κυρίαν τῆς Τιμῆς παρὰ τῇ σεπτῇ Βασιλίσσει Ὀλγα, κατέστησε τὸν οἶκόν αὐτοῦ κέντρον πάσης Ἑλληνικῆς ἰδέας, ἀναζωπυρῶν τὸ αἶσθημα καὶ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, καὶ δίδων τὸ παράδειγμα ἐθνοπρεποῦς ἀγωγῆς. Τὰς μακροχρονίους ταύτας ὑπηρεσίας ἐκτιμῶσα καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἐτίμησε τὸν αἰμίμηστον ἄνδρα διὰ τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. Ἀλλὰ τὸ ζηλευτότερον παράσημον ἦτο ἡ ἀπαράμιλλος καὶ εἰλικρινὴς ἀγάπη καὶ ἐκτίμησις, ἧς ἀπῆλκυε παρὰ τε τῷ ἑλληνικῷ καὶ ῥωσικῷ στοιχείῳ. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ κατὰ τὴν μεγαλοπρεπῆ κηδεῖαν του ἐκδηλωθεῖσα θλίψις ἦτο πρωτοφανής. Τρισχίλιοι συμπενθοῦντες ἠκολούθησαν μετὰ πόνου τὸ φέρετρόν του, ὅπερ ἔφερον Ἕλληνες ναῦται, εἰκοσιπέντε δὲ στέφανοι πολυτελεῖς κατετέθησαν εἰς τὸν νεκρόν.

Ἡ μνήμη ἡ πολυφιλητος τοῦ ἀνεκτιμήτου ἀνδρὸς θά παραμείνῃ ἄφθιτος καὶ ἀνεξίτηλος εἰς τὰς καρδίας πάντων, ὅσοι ἠτύχησαν νὰ γνωρίσουν καὶ ἐκτιμήσουν τὰς σπανίας ἀρετὰς καὶ τὰ αἰσθηματικὰ αὐτοῦ, νὰ αἰσθανθῶσι δὲ ποῖον κενὸν καταλείπει ἡ ἀπώλεια τοιούτων πολυτίμων ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ Ἑλλήνων.

ΙΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΚΕΙΝΟΣ ἔστο παράθυρο κι' αὐτὴ ἔστο περιβόλι
τί ὄμιλιες ἔκαναν καταλαβαίνεται ὅλοι.

Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς ποῦ ἡ πανούργα Εὐὰ
ἐπαρακάλιε τὸν Ἀδὰμ καὶ τῶλεγε «Κατέβα!»

Κι' αὐτὸς νὰ μὴν ἀντισταθῇ ἔτιης Εὐὰς τὸ χατήρι
σὺν βλάκας ἐσαοιάρησε ἀπὸ τὸ παραθύρι

κι' ἀφοῦ τὸν ἐκατάφερε τὸν ἄμοιρο τὸν φίλο
κι' ἐδάγκασε τὸ μῆλο,

νά σου εὐθύς κι' ὁ ἄγγελος σὺν πενθερὸς ἐφάνη
μὲ μιὰ ὁμοφαία πύρινη ἔς τὸ χέρι.... τὸ σ τ ε φ ἄ ν ι !

(Κ ε φ α λ λ η ν ι α)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ